

பச்சுஞ்சுள் பச்சி

சுரேந்தர் தர்மலிங்கம்

‘நற்குணம்’

சர்வதா வெளியீடு

பசிக்குள் பசி

புதுக்கவிதைத் தொகுதி

சுரேந்தர் தர்மலிங்கம்
("ஈழகணேஷ்")

சர்வதா பதிப்பகம்

191, மீரானியா வீதி, கொழும்பு - 12.

PASIKKUL PASI
(A TAMIL VERSE LIBRE)

★ **BY:**

SURENDAR DHARMALINGAM
(EELAGANESH)

★ **FIRST EDITION:**

NOVEMBER - 1986

★ **COPYRIGHT RESERVED**

★ **PUBLISHED BY:**

KAVIN KAMAL
SARVATHA PADIPPAGAM
191, Meeraniya Street,
Colombo - 12.

★ **PUBLICATION No: I**

★ **Rs. 18.00**

(iii)

கவிதைகள் இரண்டாக பிரிந்திருந்தது னால்தான், நான் உங்கள் முன் ஆஜராக இருக்கிறேன். புதுக்கவிதை தமிழில் தோன்றாமல் இருக்குமேயானால் என்னைப் போன்ற எத்தனையோ முகங்கள் காணாமல் போயிருக்கும்.

எனக்கு இன்னுமே சரியாக மரபும், இலக்கணமும் தெரியாது. என்னை கவிதை உலகுக்கு எந்த கட்டுப்பாடும் போடாமல் இழுத்து வந்தது இந்த புதுக்கவிதைகளே. அதை நான் வெறி பிடித்த அளவுக்கு நேசிக்கிறேன். நான் இன்னும் என் கவிதைப் பரிட்சையில் சோதனைக்குள்ளாக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இலக்கியத்தாய் வளர்த்தெடுக்கும் சின்னப் பிள்ளை இவன். என்னைத் திருத்திச் சீர்திருத்தி வளர்ப்பது உங்கள் உயர்ந்த கைகளே.

என் கவிதைத் தோட்டத்திற்கு உரம் போட்டு உயர்த்திவிட கரம் நீட்டியிருக்கும் “சர்வதா பதிப்பக” உரிமையாளர் நண்பர் “கவின் கமல்” அவர்களுக்கு இறுதி வரையுதன்றி கூற கடமை பட்டுள்ளேன்.

அன்புடன்

சுரேந்தர் தர்மலிங்கம்

189, மத்திய வீதி,
கொழும்பு - 12.

(“ஈழகணேஷ்”)

என் விரல்கள் எழுதிய

மனதில் எண்ணங்கள் உதயமாகி விட்டால் கற்பனை உலகின்பயணம் செய்து அங்கு கானும் காட்சிகளை படம்பிடித்து சாராம்சமாக்கி, உணர்ச்சிகளோடு எழுதப்படுவதே கவிதை. கற்பனை அல்லது யதார்த்தத்திறமையால் கவிதை மழை பொழிபவன்தான் கவிஞன். அவன் தெய்வீகப் பண்போடு உற்று நோக்கும் பார்வைகள் சமுதாயத்துக்கு நல்ல பயனைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

அழகான குடும்ப இருக்கிறது. தாகத்தை தீர்க்க அதில் தண்ணீர் இல்லை என்பதுபோல இன்றைய புதுக்கவிஞர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மத்தியில் குடமும் தண்ணீரமளக இருக்கிறார் கவிஞர் "சமூகணைஷ்".

இன்னுமே சர்ச்சைக்குள்ளாகியுள்ள புதுக் கவிதைகளில் இவர் யாத்துள்ள கவிதைகள் யாவும் அதிசிறந்தவை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், ஒரு சுவைஞானல் அங்கீகரிக்கக்கூடிய, எளிதில் புரியவைக்கும் நடையும், சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டும் திறனும் இருக்கின்றன.

இவரின் பல கவிதைகளை பத்திரிகை

கவியில் காணும் வாய்ப்பு முன்பே எனக்குக் கிடைத்தபோது, இவரது சமுதாய உணர்வுகளையும் உள்ளக் குமுறல்களையும் நான் இனம் கண்டு கொண்டேன். “பசிக்குள் பசி”யை பார்த்தபோது கவிதா உலகில் இவரது தனித்துவ உணர்வுகளை மேலும் உணர முடிந்தது. கவிதையைப் பற்றி அறியாதவன்கூட அறியும் விதத்தில் இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் உள்ளன.

உரிமை — தடுமாற்றங்கள் — வறுமை போன்ற கவிதைகள் என்னை கவிதைகளோடு சம்பாஷிக்க வைத்துவிட்டன. எது சரி? — சந்திப்புகள் — இலைகள் போன்ற கவிதைகளின் சில வரிகள் நாசூக்காக சொல்லப்பட்டபோதும் அவற்றை மேலும் மென்மைப் படுத்தலாம்.

....தேசிய ஏடுகளாய்
விரிந்து மடியும்
ரேஸ் பேப்பர்கள்!

(ரிசால்ட்)

....சந்துகளுக்கு மட்டும்
வேட்டை நடத்தும்
சில இதயங்கள்....

(நொறீஸ் ரூட் சந்திப்பு)

(vi)

....தாய்ப்பால் வெறியில்
ஒதுக்கப்பட்ட -
பிஞ்சு நெஞ்சங்கள்
வெற்று றப்பர் குழாய்களை
வெளியே துப்பின!

(பசிக்குள் பசி)

போன்ற சமகாலப் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்
கூறும் வரிகள் உள்ள கவிதைகள் நெஞ்சைத்
தொடுகின்றன.

சர்வதேசப் பார்வையில் குரல் கொடுக்
கும் இவரது உலக நடனங்கள் — சர்வதேசக்
காதல் ஆகிய கவிதைகள் சிந்திக்க வைக்கின்
றன. சுவையான வரிகள் அவை.

இத்தொகுப்பில், இவரது கவிதா வள
ர்ச்சியும் மனிதாபிமானச் சிந்தனையும் தெளி
வாகத் தெரிகிறது. இவர் மேலும் வளர்ச்சி
பெற, என் இலக்கியக் கரங்களை நீட்டி, என்னை
தயார்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர். எஸ். பிரசன்னதாஸ்

மார்கெட் மெடிகல்ஸ்

200, 2ம் மாடி

மார்கெட், கண்டி.

உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த எழுத்தா
ளர்களுக்கு ஊடகமாகிவிருப்பது இலக்கியம்.
இந்த இலக்கியத்தில் இன்னும் சர்ச்சைக்கு
இலக்காகியுள்ள புதுக்கவிதை துறையில்
நாளுக்கு ஒரு புதுமுகமாக பலர் தோன்றிக்
கொண்டிருக்கும்போது எத்தனைப்பேரின் பெ
யர்கள் நிலைத்து நிற்கும் என்பது முக்கியமான
கேள்வி.

புதுக்கவிதை கவிஞர்கள் நாளுக்கு நாள்
தோன்றும் அதேவேளை, புதுக்கவிதை ஏடுகளும்
தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.
இந்தப் பின்னணியில் கவிஞர் சுழலனோஷின்
பசிக்குள் பசி' வெளி வருகிறது.

இவரது கவிதைகளில் வெளிப்படும்
உணர்ச்சி அறிவு பூர்வமானது. தர்மாவேச
குரல் பூடகமாக அவற்றில் ஒலிக்கிறது. மனிதா
பிமானம் மிக்க படைப்பாளியின் குரலாக சுழ
லனோஷின் கவிதைகள் ஒலிப்பதனையும் உணர
முடிகிறது. இவரது வளர்ச்சிக்கு இக் கவிதை
கள் யுக்கட்டுகள்.

“ரஸகுரணி”

வே. முருகபூபதி

ஒரு தர்மாவேசக் குரல்

இலக்கியம் படைத்து, நூல்களை குறிப்பாக கவிதை நூல்களை வெளியிட்டு பேரும் புகழும் பெறவேண்டும் என்றோ லாயமடைய வேண்டும் என்றோ இல்லாது, என்னைப் போன்ற சுக கவிஞர்களுக்கும் ஊக்கமளிக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் உடையவன் நான்.

இந் நன்றிக்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே 'சர்வதா பதிப்பகம்'. ஏற்கனவே 'கமல் பிரதர்ஸ் பப்ளிகேஷன்' மூலம் தரமான கவிதை நூல்களைத் தந்த நான், தொடர்ந்தும் இப்பணியை 'சர்வதா' மூலம் செய்ய முன்வந்தபோது கண்ணில் பட்ட முதல் கவிஞர் 'சழகனேஷ்'.

வலம்புரி கவிதா வட்ட (வகவ)த்தின் கவிஞர்களுள் ஒருவரான இவரது "பசிக்குள் பசி" யை சர்வதாவின் முதல் வெளியீடாகத் தருவதில் 'வகவ'த்தின் செயலாளர் நாயகம் என்ற முறையிலும் களிப்படைகிறேன்.

அன்புடன்

கவின் கமல்

191, மீரனியா வீதி, (சர்வதா பதிப்பகம்)
கொழும்பு - 12.

தெருவில் வந்த கரு

நாங்கள் -

எழுத வரும்போதுதான்
எங்கள் பேனாக்கள்
காணாமல் போகின்றன!

நிலை

வறுமையைப் பற்றி
விளக்குகள் எரித்தேன்.....
எத்தனையோ கவிஞர்கள்
அந்த வெளிச்சத்துக்குள்
முகத்தைக் காட்டினார்கள்!

பேடு நட்பு

கடிதங்கள் கூட
காதலித்துக்
கல்யாணம் செய்து -
பிள்ளைக் குட்டி
பெற்றுப் போடும்!

வறுமை

எண்ணெய் இல்லாத
என் வீட்டில்.....
எழுதுவதற்கு மட்டும்
எப்படி
வெளிச்சம் வரும்?

தவிப்புக்கள்

நாங்கள்
 தாளம் போட்டு
 காலம் கடத்தி
 கண்ணீரொடு
 காத்திருக்கிறோம்.....
 நாளை ஒருநாள் -
 எங்களுக்காய்
 வித்தியாசமாய்
 விடியும் என்று!
 இன்னும் -
 வேளையே வரவில்லை!

(வீரகேசரி)

உலக நடனங்கள்

ஐக்கிய நாட்டு மண்டபத்
 திரை விலக -
 எத்தியோப்பிய
 வறுமைத் தேவதைகள்
 சர்வதேசக் கொடிகளை
 பிடித்துக் கொண்டு
 நடனமாட -
 தென்னாபிரிக்க
 இனக்கலவரக்காரர்கள்
 இசையமைக்க -
 ஈரானும் ஈராக்கும்
 யுத்தப் பாட்டுப் பாட -
 அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும்
 பார்வையாளர்களாகி
 பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன!

(யதார்த்தம் - டிசம்பர் 85)

1983

பல வருடங்களை உருட்டி
வாழ்க்கையை
வசதியாக்கினோம்!

ஆனால் -

ஒரே ஒரு வருடம்
தீப்பிடித்தபோது.....

எங்கள் -

வாழ்க்கையே உருண்டுவிட்டது!

(பூமதூரம் 2)

உரிமை

பூமியோடு

உரிமை பேசிய -

பூ மரங்களை.....

ஒரு புயல்காற்று -

புரியாமல்

பிடுங்கியெறிந்தது!

உடைப் பஞ்சம்

கலாச்சாரங்களை
 நேசிக்கும் -
 தமிழ் மக்களின்
 திரைப் படங்களுக்கு
 இப்போதெல்லாம்
 நிறையவே -
 “உடைப் பஞ்சம்”
 ஏற்பட்டு வருகிறது!

எது சரி?

நிர்வாணப் படங்களை
 ரசிக்கும்
 என் விழிகளுக்கு -
 உடை போர்த்திய
 பெண்களே.....
 தீனியாகும்!

தடுமாற்றங்கள்

பேசத் துடித்தேன் -
 வாய் பயந்தது!
 எழுத எண்ணினேன் -
 விரல்கள் நடுங்கின!
 கடைசியாய்....
 விழிகளை மட்டும்
 சுதந்திரமாய்த் திறந்தேன் -
 அழுது முடிப்பதற்கு!

உள்ளுத்தேடி

காதல்
 நீர்வீழ்ச்சியில்
 குளிக்கின்றேன்!
 நீ.... குளிரென்று
 ஒதுங்கி விடாதே!

நிசப்தம்.....

நான் -
 தேசத்தை அழகுபடுத்த
 விரும்பும்போது.....
 அது தன்மேல் -
 அசிங்கத்தைப்
 பூசிக்கொள்கிறது!

மயானம்

நிசப்த வீதிகளில்
 சடலங்களுக்கு மேல் -
 சமாதிக்கள்!

(தினகரன் - 1980)

கண்கள் பேசும்

இமைகள்
 திறக்கும்போது -
 மயில் இறகுகள்
 நினைவுக்கு வந்தன!

இதோ

கவிதை ஒன்று
 அழுகிறது.
 கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்!
 நேற்று முன்த
 காதல் வரிகளுக்கு -
 கவலைகள் வந்ததால்
 கவிதை ஒன்று
 அழுகிறது.....
 கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்!

(தினகரன் - 1980)

நொழிஸ் ரூட் சந்திப்பு

ஓர் -

அர்த்தராத்திரி

மெழுகுவர்த்தியாய்

உருகி அழிய,

ஒளிக் காதலிகள் -

பூமியின் உடலை

புணர்ச்சிகொள்ளும்!

தெருவெங்கும் -

ஜீவ போராட்டங்களின்

உணர்ச்சி வெடிக்க -

பசிகளுக்காய்

அலையும் மனிதர்களோடு,

சாலையோரங்களில்

தினம்

சந்துகளுக்கு மட்டும்

வேட்டை நடத்தும்

சில இதயங்கள்!

(தினகரன் 8 - 6 - 80)

ஆறடி நிலங்களே..!

வருடங்களை மறந்து
 வாழ்க்கையை
 நடத்திவிட்டோம்.
 ஆருடங்கள் எல்லாம்
 பொய்யாய்ப் போக -
 தெருவோரங்களில்
 நின்று இன்னும்
 'ரேஸ் பேப்பர்'களைப்
 பிடித்துக்கொண்டு,
 'செவன'
 சுரண்டுகிறோம்.
 மிச்சமாய் ஒன்றுமில்லை!
 எங்களுக்கென்று -
 இருப்பதெல்லாம்
 இந்த தேசத்தில்
 ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள
 ஆறடி நிலங்களே!
 அவைகளுக்கும்
 நாங்கள் -
 தொல்லைப் படுத்தப்படுகிறோம்!

இலைகள்

வசந்தகால இசையில்
 உடல் அசைத்து
 நடனமாடும்
 நாயகிகள்!

இருள்கள் விளைந்த
 நேரங்களில்
 இவர்கள் -
 “ஜில் ஜில்”
 சலங்கைக்காரிகள்!

கடற்கரை மணலில்
 நிழல் கவிதைகள் வரையும் -
 மென்மையான விரல்கள்!

ஒரு பொழுதினில் -
 உடல் சுருக்கும்
 சுருகுப் பெண்கள்!

(சிந்தாமணி 5 - 6 - 81)

ரிசால்ட்

இரவின் விழிகளை
 மூடிவிட்டு -
 இவன் மட்டும்
 “ரிசால்ட்”
 என்ற சத்தத்தோடு,
 சைக்கிளில்
 நகரையே
 வலம் வருவான்.

ராத்திரி தூக்கத்தை
 பாதியில் கலைத்துவிட்டு
 மாத்திரை மயக்கமாய்
 எழும்பும் -
 சில மக்களின் மத்தியில்
 ஆங்கில பேப்பரை
 விலை பேசுவான்.

சாஸ்திர,
 சம்பிரதாயங்களைத் -
 தூக்கியெறிந்துத்
 தோற்றுப் போன முகங்களை
 காலையில் மட்டும்
 காட்டிக்கொண்டு -
 இங்கிலாந்து தேசத்தின்
 குதிரைப் பந்தயங்களுக்காய்
 இங்கேயே
 தவமிருக்கும் -
 இவர்களின் கையில்
 தினமும் -
 'தேசிய ஏடு'களாய்
 விரிந்து மடியும்
 "ரேஸ் பேப்பர்கள்"!

காதலியைத் தேடி

கடிதங்களில்
 ஊர்வலம் போகும் -
 உன் வஸீகர கையெழுத்துக்கள்
 என் நினைவுகளில்
 என்றும் -
 உயிர் வாழும்.

பெண்ணே....!
 உன் திருமுகத்தை
 நான் காணாமலேயே
 காதலித்துவிட்டேன்.

என்னை -
 “கண்டுகொள்ள வாருங்கள்....”
 என்று நீ -
 காகிதங்களில்
 கீறும் வேளைகெல்லாம்

நான் -

மயானங்களைத்தாண்டி
சொர்க்கத்துக்கே
போய்விடுகிறேன்!

நமது -

‘பேனா நட்புக்கு’

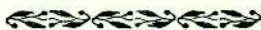
நீ.....

‘காதல் காப்பு’

போட்டிருக்கிறாய்!

அதை கடைசி வரை

கழற்றி வைக்காதே!

நேச வெறிபிடித்த

புதுக்கவிதையை
 உனக்கு -
 பூ மாலையாய்ப்
 போட்டு -
 பதுக்கி வைத்திருந்த
 என் -

இமாலய இதயத்துப்
 பனி எண்ணங்களை
 தூவப்போகிறேன்!

காதல் நாட்டில்
 உன்னைத் தேடும்
 முதல் -
 நேச வெறிபிடித்த
 இளைஞன் நான்!

கவி மனத்தோடு
 உன் -
 மலர் முகத்தை

தினம் நினைத்து

இங்கு -

காதல் தெருவில்

உலாவுகிறேன்!

உன் -

மது இதழ் வாசலில்

என் -

ஆசை விழிகள்

நுழையும் வேளை

என்னையே நான் -

தொலைத்துவிடுகிறேன்!

(துனாகரன் - 1986)

தோட்டத்துப் பூக்கள்

சாவுத் திரைகள்
 இந்த -
 இதயத் தியேட்டர்களில்
 அசைவு போடும்!

“ஒட்டிய வயிறுகள்”
 என்று -
 ஒரு படம் ஓடும்.

நித்தியம்
 இந்தக் காட்சிகள்
 எங்கள் -
 தேச அரங்குகளில்
 ஓடும்!

சத்திய ரசிகர்களின்
 ஊர்வலங்கள்
 ‘கலரிகளை’ நோக்கிப்
 பயணமாகும்.

இது -
 நித்திய ஜீவியம் என்று
 தேசப் பாடகர்களின்
 இராகங்கள் -
 அலைந்துத் திரியும்.

எங்கும் -
 போராட்டக் காட்சிகள்
 பிரசவம் கொள்ள
 ஜீவியக் குழந்தைகள்
 கண்ணீர் சிந்தும்!

இங்கே -
 சுருங்கி - விரியும்
 வயிறுகளுக்காய்
 கண்ணீர்ச் சில்லறைகள்
 வழங்கப்படும்.

லயன்களில் -
 பார்க்கப்பட்ட,
 பிடிக்கப்பட்ட,

வெளிப்புற -
 ஜீவிய காட்சிகள்
 தணிக் கைக் குழுவின்
 கத்திரிக்கோள்களால்
 கற்பழிக்கப்படும்.

இது என்ன
 ஜீவியம்.....?
 புரியாத சமூகம்

புதிய
 தோட்டப்படங்களின்
 திட்டங்களுக்கு
 எங்கும் -
 அபிவிருத்திப் போஸ்டர்கள்

கத்தித் திரியும்
 போராட்டவர்க்கப்
 பிரதிநிதிகள் -
 இந்த மலையகப் படங்களின்
 அறிவிப்பாளர்கள்.

இதயங்கள் உருகும்
 இந்த -
 தோட்டப் படங்களுக்கு
 தேசிய விருதுகள்
 மறுக்கப்படுவதால்.....

மரண விருதுகளுக்குக்
 அழைக்கப்பட்டு -
 நூற்றாண்டு கண்ட
 செம்மண் வீதிகளில்
 தோட்ட நடிகர்களின்
 ஊர்வலம் துவங்கும்!

இங்கிலாந்துத் தேச
 தயாரிப்பாளர்களால்
 இயக்கப்பட்ட
 இந்தப் படங்கள்
 தோட்டத்து மேடைகளில்
 வருடக் கணக்கில்
 ஒடித் திரிகின்றன!

இன்னும் -

ஒட்டிய வயிறுகளாய்.....
 ரொட்டித் துண்டுகளும்
 இதற்காய் அழும்!

இது - உருண்டைப் பூமியின்
 வரலாற்றுமிக்க
 சமூகப்படம்!

மனித சமூகங்களின்
 முதற் தோல்விகளை
 நோக்கிய -
 சோகப்படங்கள்!

பயங்கள்

யதார்த்த வெளிச்சத்தில்
 நின்றுகொண்டு
 எட்டிப் பார்த்தேன்.
 வாழ்க்கை -
 வறண்டு போய்விட்டது.
 நிதர்சன நினைவலைகள்
 நெஞ்சைத் தள்ள
 மேலெழுந்து
 நான் வர -

சஹாராப் பாலைவன
 மணல்களாய்
 மன ஆசைகள்
 எழுந்துக் கொண்டன!

எதிர்கால -
 கனவுச் சுவர்கள்
 இடிந்து விழுமுன் -
 இன்றைய
 மரண பயங்கள்
 கருவறை
 வளர்ச்சி கொள்கின்றன!

(சிந்தாமணி 29 - 11 - 81)

பசிக்குள் பசி

கிராமத்துக் குயில்கள்
சில.....

நகரத்து விடியலுக்காய்
தவங்கள் இருந்தன.

வெறிச்சோடிக் கிடந்த
நகரத்து வீதியின்
இருள்களில் -
'உணர்ச்சிப்' பசிகளுக்காய்
பருவ வெறிநாய்கள்
பல்வேறு -
இடங்கள் தேடின.

தெருவோர ராஜ்யங்களில்
தகரக் குவளைகள் பல
சத்தங்கள் போட்டு
அழுது முடித்தன.

தாய்ப்பால் வெறியில்
ஒதுக்கப்பட்ட -
பிஞ்சு நெஞ்சங்கள்
வெற்று றப்பர் குழாய்களை
வெளியே துப்பின.

(தினகரன் 15 - 11 - 81)

சந்திப்புகள்

வீதியோரங்களில்
விலாசம்
தெரியாதவர்களைச்
சந்திக்க ஏங்கும்
சுலன இதயங்கள்.

இருள்களின்
இலைகளுக்குள்
மறைந்து போகும்
வித்தியாசமில்லா
உடல்கள்.

உறவுகளே தெரியாத
வியாபாரச் சந்தையில்
வயது வந்தவர்களுக்கு
மட்டும் வழங்கப்படும்
திகதியில்லா லைசென்சு.

வருபவர்களுக்காய்
எங்கெங்கோ தொங்கும்
பல -
மனித எச்சரிக்கைகள்!

(சிந்தாமணி 7 - 6 - 81)

காதல் குற்றவாளி

ஒரு சில -
 குற்றச்சாட்டுக்களைச்
 சுமந்துகொண்டு
 மீண்டும் -
 நான் உன் முன்
 தரிசனமாகிறேன்.

நமது விருப்பங்கள்
 தோல்வியடைந்திருக்கலாம்
 பரவாயில்லை!
 எண்ணங்களைப்
 பரிசுத்தமாய்
 வைத்துக்கொண்டு
 கடிதங்கள் வரைந்தாலென்ன?

தேவீ!
 என் மனைவி அமைத்த
 குடும்ப நீதிமன்றத்தில்
 நான் ஒரு
 காதல் குற்றவாளி!

அவளுக்குத் தெரியாது....
 ஒரு சூரியனைக் கண்டு
 பல மலர்கள் விரிவது!
 அந்த வரிசைதான் -
 நானும்!

மனித இதயங்களின்
 பலஹீனங்களை
 நீ அறிந்தவள்தானே?
 என்னில் -
 குற்றங்கள் பூத்திருந்தால்.....
 பூக்களாய் நினைத்து
 பறித்து வீசிவிடு!
 நான் -
 எண்ணங்களை -
 எப்பொழுதும் -
 உனக்காக பரிசுத்தமாய்
 வைத்துக்கொண்டு
 இங்கு காத்திருக்கிறேன்!

(தினகரன் 27 - 10 - 85)

கலைகளாகிய கவிதைகள்

கட்டுக் கணக்கில்
 களையிழந்து கிடந்த
 கடிதங்களைக்
 கண்டபோது -
 மனங்களிலிருந்த
 அந்தப்
 பழைய சோகங்கள்
 விழித்துக் கொண்டு
 அழத் தொடங்கின.

‘வாழ்க்கைக்கு
 வசதியில்லை.....
 இப்போது வராதே.....’
 என்று -
 கெஞ்சிய வேளைகளையும்
 மிஞ்சியவளே!
 இப்பொழுது -
 என் வாழ்க்கையைப்
 பார்த்தாயா.....?’

சோகத் திரையே!
 என் வாழ்க்கைப்
 படமாளிகைக்கு
 நீயே.....
 என் படமானபோது
 நான் -
 நடை பிணமடனேன்.

காதலீ!
 கவிதைகள் எழுதியே
 நான் -
 கனையிழந்தவன்!
 ஆதலால்தான்....
 என் கவிதைகள்
 எனக்கு -
 கலைகளாகி விட்டன!

(தினகரன் 21 - 7 - 85)

இந்திர தேவி

மறைந்த பாரதம் பிரதமர்
இந்திரா காந்தி
நினைவாக

பாரத சபையில் விளையும்
இவளின் வார்த்தைகள்
ராஜஸ்தான் பாலைவனங்களைத்
தாண்டி -
காஷ்மீரின் குளிரில் நனைந்து,
கர்நாடக மலரில் விழும்.

ஒரிசா வறுமை மரங்களின் கீழே
இவள் அமர்ந்து உரையாடுவது
கோவா கடலோரங்களுக்கும்,
பீகார் நதிகளுக்கும் கேட்கிறது.

மகா ராஷ்டிரா மண் வீதிகளில்
இவள் நடந்து வரும்
'ராஜ நடை' சப்தங்கள்
குஜராத் கடை தெருக்களுக்கும்
உத்தர பிரதேஷ் காதுகளுக்கும்
பகிரங்கமாய்க் கேட்கிறது.

வங்காளத்துக் கதவுகளை
 இவள் திறக்கும்போது
 அங்கே -
 அருணாசல் வழிகளும்
 அகல திறந்துக்கொள்ளும்.

தமிழகத்துத் தஞ்சையில்
 இவள் விரல்கள் படும்போது
 கேரளக் காட்டின் தென்றல்
 கூந்தலைத் தழுவிச் செல்லும்.

பஞ்சாப் பூக்களை
 இவள் அள்ளும்போது
 ஆந்திரத்து மை
 இவள் விழிகளை
 அழகு செய்து விடும்!

(தினகரன் 19 - 11 - 84)

காதல் கீதங்கள்

தொலைத் தூரத்திலிருந்து
கேட்கும் -
காதல் கீதங்களால்
என் காதுகள்
அலங்கரிக்கப்பட்டு விட்டன.

தோழி!
உன் குளிர்ந்த -
பார்வைகளால்
நான்
வசீகரிக்கப்பட்டு விட்டேன்.

என் -
எண்ணங்கள் யாவும்
உன்னை நோக்கியே
அந்திவான
புகை மண்டலங்களாக
நகர்கின்றன.

அருகிலிருந்தும்
தொட முடியாமல்

தவிக்கின்றது -
 அழகிய நீர்வீழ்ச்சியை;
 என் -
 மன தாக பூமி!

அருகதை எனக்கு
 இல்லையென்று
 எண்ணாதே!
 உன் -
 அழைப்பை நோக்கியே
 நான் -
 மௌனமாய்
 'கவிதைகளோடு' மட்டும்
 கதைக்கின்றேன்.

பதில் தா!
 அக்கம் பக்கங்களைக்
 கண்டு பயப்படாமல்
 எனக்கொரு
 பதில் தா!

(தினகரன் 10 - 11 - 85)

மே தினம்

அன்று -

அடிமை விலங்குகளை

உடைத்தெறியப்

புறப்பட்ட

உங்களுக்கு

“வெடிச் சத்தங்கள்”

பரிசுகளாய் வழங்கப்பட்டன!

இன்று -

நீங்கள் தந்த

இரத்த ஆடைகளை

அணிந்துகொண்டு

தேசங்களிலுள்ள

தெருவோரங்களெல்லாம்

பாட்டாளிப் பாடல்களைப்

பாடிக்கொண்டு

பாதையெல்லாம்

பயணம் போகிறோம்.

நாளை -
 விடிவோடுவரும்
 வினாடிகளும்
 புதுப்புது
 உரிமைப் படங்களை
 உலகுக்கு -
 படம் பிடித்துக் காட்டும்!
 அப்போது.....
 நாங்கள் எல்லோரும்
 உயர்ந்துவிட்ட
 பாட்டாளிப் பறவைகளாய்
 உலகெங்கும்
 பறந்து வருவோம்!

(தினகரன் 1 - 5 - 85)

சர்வதேசக் காதல்

இவ்வளவு காலமும்
 உன் இதயம்
 பிலிப்பைன்ஸ்
 தேர்தல் முடிவுகள் போலிருந்து
 இப்பொழுது -
 பதிலை அறிவித்துள்ளது!

ஊன்னைப்பற்றிய
 உயர்ந்த நினைவுகள்
 அமெரிக்காவின்
 'சலஞ்சர்' பயணமாய்
 மனதுக்குள் பறந்தது.

உன் பிரச்சினைகள் -
 எத்தியோப்பியாவின்
 பட்டினிக்கு ஈடானது
 என்பது எனக்குத் தெரியும்!

என்ன செய்வது?
 என் நிலையும்
 ஈரான் - ஈராக்
 யுத்தமாய்
 இன்னும் தீப்பற்றி
 எரிந்து கொண்டிருக்கிறது!

நமது பிரச்சினை
 ஒரு சர்வதேச நோய்!
 அது -
 கடைசி வரை தீராதது!

(தினகரன் 4 - 5 - 86)

அக்கிரமங்கள்

தோன்றுகையில்...

நான் ஒரு

புராண ஜாதி!

பழைய சங்கதிகளை

இன்னும் -

ஞாபகம் வைத்திருக்கிறேன்!

சம்பிரதாயங்களின்

வாரிசு போல் -

ஒழுங்காகக்

கடமைகளைச் செய்கிறேன்!

பகவத் கீதையை

கையில் வைத்துக்கொண்டு -

ஓர் இந்து சாதுவைப்போல்

தெருவில் நடக்கிறேன்!

ஆனால்.....

சமூகம் மாறியுள்ளது!

என் (எம்)
 பகவத் கீதையைக் காட்டி
 அக்கிரமங்களை
 அவதானிக்கச் சொல்கிறது!

என் -

சாது தனத்தைத்
 தூக்கியெறியச் சொல்லி
 புராண ஜாதியின்

சில -

அநியாய மரணங்களை
 அது சுட்டிக்காட்டுகிறது!

கவிதையுடன் கதைப்போம்

(அல்லாமா இக்பால் நினைவாக)

அழகாகவே இருக்கிறது....
எங்கள் உலகம் -
அசிங்கத்தைப்
பூசிக்கொண்டு!

இறந்துபோன -
மகா கவியே!
எழுந்துவந்து பார்!
எங்கள் உலகம் -
புது அசிங்கத்தைப்
பூசிக்கொண்டு -
விழித்துப் பார்க்கிறது!

இனத்துக்கு இனம் -
மரணத்தை தீர்மானிக்கும்
அவலத்தை -
நீ அங்கிருந்தே
(இங்கு இறங்கி வராமல்) பார்!

ஜனங்கள் எல்லாம்
 உன்னை மறந்துபோய்
 ஏன்.....
 எழுதிக் கொண்டிருக்கும்
 எங்கடையும் மறந்து
 எதையெதையோ
 பேசித் திரிகிறார்கள் -
 கவிதையைத் தவிர!

உன் -

பிறந்த காலமும்
 இறந்த காலமும்
 ஒரு சரித்திரமாய் இருக்கிறது.
 ஆனால்.....

நாங்கள் பிறந்ததே -
 பெரும் தரித்திரமாக மாறி
 எங்களை -
 வதைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சில -

நூற்றுண்டுகள் தொடர.....

(தினகரன் 24 - 4 - 86)

விட்டு விடு

புகழ்களை சேகரிக்கவே
நான் இன்னும்
காதல் கவிதைகள்
எழுதுகிறேன்.
நீயோ.....

அவைகளை உடைத்தெறிந்து -
அட்டுழியங்களுக்கு எதிராக
கவிதை போடு என்கிறாய்!

முயற்சி பண்ணி,
முயற்சி பண்ணி.....
தோல்வி கண்டு -
மீண்டும்.....

காதல் கவிதைகளையே
எழுதுகிறேன்!
நீயோ....

கவிதைகள் எழுதுவதையே
விட்டு விடு என்கிறாய்!

(தினகரன் 18 - 5 - 86)

இந்த இரவுகளை...

தூங்கிவிட்ட
இந்த இரவுகளைப் பார்த்து
என்னால் -
கவிதைச் சொல்ல முடியாது.
அது அசிங்கத்தைப்
பூசிக்கொண்டு வாழ்கிறது!

பலமுறை -
'புனிதத்தைப்'
புகுத்திவிட முனைந்தும்
அது அசிங்கத்தையே
தேடிப் போகிறது!

ஆகவே.....
தூங்கிவிட்ட இந்த -
இரவுகளைப் பார்த்து
என்னால் இனிமேல்
கவிதைச் சொல்ல முடியாது!

(தினகரன் 13 - 4 - 86)

சேசமே பதில் சொல்!

எரிந்து முடிந்துவிட்ட

அந்த -

ஐயலை கலவர நினைவுகளுக்குள்

இன்னும் -

எத்தனையோ முகங்கள்

அழுது கொண்டிருக்கின்றன.

அதற்குள் இந்த -

ரடன்புர ரணசிங்கவும்

வவுனியா வண்ணியசிங்கமும்

அகப்பட்டுக் கொண்டவர்கள்.

காலா காலமாக

கடிதங்கள் மூலம்

தங்கள் உறவுகளை

வளர்த்துக் கொண்டவர்களுக்கு

இன்று -

தபால் சேவையே

சீர் இல்லையென்று ஏக்கம்!

வவுனியா
 வரவேண்டுமென்று
 ரணசிங்க -
 எழுதும் வேளையெல்லாம்

‘வராதே!’ என்றே
 பதில் போடும்
 வண்ணிய சிங்கத்துக்கும்
 ரட்சனபுரையை
 பார்க்க முடியவில்லை.

பாவம் -
 இந்த பேரூ நண்பர்கள்!
 யார் யாரோ
 செய்த அட்டுழியங்களுக்கு
 தங்களைப் -
 பதிவு படுத்திக் கொண்டவர்கள்.

வவுனியா -
 வெடிச் சத்தங்களை
 ஞாபகப் படுத்திப் பார்க்கும் -

ரணசிங்கா,

‘ஓ.... என்.....

வண்ணிய சிங்கம்

என்ன ஆனோ....?’

என்று கலங்குவது

யார் காதுகளுக்கும்

கேட்கவில்லை.

என்றுதான் -

இந்த முகங்கள்

ஒன்றையொன்று

பார்த்துப் பேசிக்கொள்ளுமோ?

அல்லது.....

பார்க்காமலேயே

போய்விடுமோ!

தேசமே! பதில் சொல்!

இராவணன் காதல்

(தலைப்புக்கு சொந்தமானவர் திரு. தி. ஜானகி ராமன். காதலில் வீரத்தைப் பற்றி என் நண்பர்கள் எழுதச் சொன்னபோது வந்த வரிகள் இவை.)

இரவில்தான் -
 பெண் அழகு என்பேன்!
 நீ என்ன சொல்கிறாய்?
 இந்த ராத்திரி காலத்து -
 காதலில்தான்
 துணிச்சல்கள் அத்துமீறி -
 ஆட்டம் போடுகின்றன
 நம்மில் சிலருக்கு!

கண்ணதாசனின் பாடல்களைப் -
 பாடிக்கொண்டு -
 உன் விழிக் கண்ணாடிக்குள்
 என் முகத்தை
 எத்தனைத் தடவை

காட்டியிருப்பேன்.
ஞாபகம் இருக்கிறதா?

காதலீ!
உன் குடும்பமே
என்னுடன் -
மோதவந்த வேளை
தாடியைத்
தடவிக்கொண்டு -
ஒரு பாரதியைப்போல்
'அச்சமில்லை!
அச்சமில்லை!!'
என்றதாவது நினைவிருக்கிறதா?

எம். ஜீ. ஆரின்
ஏதோ படத்தைப்
பார்த்துவிட்டு -
எனக்கு தைரியம் வந்ததாக
எண்ணிவிடாதே!
பாலு மகேந்திராவின்
அழியாத கோலங்களில் வந்த

ஒரு கௌரி சங்கராய்தான்
நானிருக்கிறேன்.

நான் காதலில் -

‘இராமராய்’ இருப்பதைவிட
ஒரு இராவணனாய்
இருக்கவே விரும்புகிறேன்!

ஏன் தெரியுமா?

கடத்திக்கொண்டு -

போவதற்குக்கூட

ஒரு இராவணனின்

துணிச்சல் இருக்கவேண்டும்

என்பதற்காக!

1977ம் ஆண்டின் ஓர் இனிய பொழுதில் தனது 16வது வயதில் 'கலாவல்லி' என்னும் இலக்கிய இதழின் மூலம் புதுக் கவிதை வழியாக இலக்கிய உலகம் கண்டவர் இந்த 26வயது இளைஞரான "ஈழகணேஷ்"

சுரேந்தர் தர்மலிங்கம் எனும் அழகிய இயற் பெயரை கொண்ட இவர், கடுகான வார்த்தைகளில் புயலை உறங்க வைத்து காதலின் மெல்லிய சோகங்களை நகர்த்து நாகரி கத்தினாடே சொல்லும் திறன் படைத்தவர்.

இவர் 'வகவ'க் கவியரங்கு மேடைகளில் ஏறி நிற்கும் வேளை, விழிகள் பூத்த நிலையில் செவிகள் தீட்டிய வகையில் இலக்கிய சுவைஞர்கள் ஆர்வத்துடன் காத்து நிற்கும் பொழுதே இவரது திறன் சாட்சியம் கூறப்படுகிறது.

கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தின் தனது ஆரம்ப கல்வி பயின்ற ஈழகணேஷ், புதுக் கவிதைகளில் மட்டுமல்ல கட்டுரை, குறுங்கதை போன்ற இலக்கிய உருவகங்கள் மூலமும் தன் ஆத்மாவின் கருத்து வெளிப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்.

எழுபதுக்குப் பின் புதுக்கவிதை முகம் காட்டிய கவிஞர்களில் ஈழகணேஷ் ஒரு தனித்துவப் பார்வையுடைய வராக திகழ்வதன் காரணமாக,

இக்குறிப் | சம்பிரதாயப் பூர்வமான அறிமுகக் குறிப்பாக இருந்தாலும் இவரது கவிதைகளே இவருக்குச் சிறந்த அறிமுகங்கள் என்று சொல்வதே நிஹமாகும்.

ஆசிகளுடன்

மே:மன்கவி